

Sygn. akt I ACz 417/12

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Jan Surma (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **T. S.**

przeciwko: **Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w W.**

o nakazanie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 25 stycznia 2012 r., sygn. akt I C 2740/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący na mocy art. 130 § 2 kpc zwrócił powodowi pozew wobec nieuzupełnienia jego braków w określonym terminie. Z argumentacji zawartej w zarządzeniu wynika, że powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu. W określonym mu w tym celu terminie złożył wprawdzie pismo procesowe, ale z treści tego pisma nie wynika, aby dokładnie określił żądanie przez sprecyzowanie przedmiotu żądania i zakresu oczekiwanej ochrony prawnej a nadto przez właściwe oznaczenie jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie.

W zażaleniu powód zaskarża to zarządzenie i wnosi o jego uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie nie jest uzasadnione i podlega oddaleniu na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 i w zw. z art. 399 kpc.

Stosownie do przepisu art. 187 kpc pozew powinien zawierać m.in. dokładne określenie żądania i przytoczenie okoliczności faktycznych to żądanie uzasadniających, a także dokładne określenie stron postępowania.

Tymczasem, jak słusznie zauważa Przewodniczący w zarządzeniu, pozew – nawet po jego uzupełnieniu na żądanie Sądu – zawiera tylko opis pewnego stanu faktycznego i reminiscencje z najmłodszych lat szkolnych. W szczególności brak jest sformułowanego żądania ochrony prawnej. Za takie nie może być bowiem uznane stwierdzenia powoda,

że „osobnicy działający w ramach służby bezpieczeństwa i przez nich sterowani podejmują działania o charakterze zwierzęcym, wynika to z faktu, że większość z nich jest poddana obrzezaniu co wedle przepisów religijnych jest deklaracją nakładającą obowiązek naśladowania zwierząt” (pismo uzupełniające pozew – k. 6). W żadnym razie takie sformułowanie nie stanowi dokładnego określenia żądania ani uzasadnienia faktycznego – czego oczekiwał Sąd I instancji w wezwaniu z dnia 9.01.2012 r.

Skoro powód nie uzupełnił pozwu, to zgodnie z powołanym przez Sąd Okręgowy przepisem art. 130 § 2 kpc pozew podlegał zwrotowi.

Z tych przyczyn orzeczono jak na wstępie.

bp